

REFORMÁTUS

Újság

Gyülekezeti tájékoztató

2014. május

XXI. évf. 5. szám

Meddig tart húsvét?

2014. Május van, lassan eljön a konfirmáció, majd a Mennybemenetel ünnepe. Hazaértem az istentiszteletről. A rádióban szóló hírek szentté avatásról szóltak nemrég. Számomra ez a nap mindig az ő halálának évfordulója marad. Három éve már, hogy elment. Három éve már, hogy nem tudom elviselni az üres helyét a templomban. Én ülök oda. Én forgatom az általa elnyűtt énekeskönyvet. És közben, hallgatom Isten Igéjét, amely furcsamód' megnyugtat, és reménységgel tölt el. „Aki hisz énbenem, ha meghal is, él...” Hetek teltek el húsvét óta. Most először érzem, nem múlt el a csoda két nap alatt. Nyugodtan alszom. Istenem Krisztust adta értem, hogy megváltson. Ő tudja, mire van szükségem, hogy higgyek a feltámadásban.

2013. Május van, szép az idő. Már nem is emlékszem, milyen volna a vasárnap istentisztelet nélkül. „Minden gondotokat őreá vessétek...” Gyakran melázom a múlton mostanában. Ma megkérdezték tőlem, vállalnám-e a presbiteri szolgálatot az őszi tisztújításon. Meghökkenve nézek rájuk, értetlenül. Hiszen én... Nem értem, miért éppen én érdemelnék ekkora megtiszteltetést. Én csak bocsánatot kérné jöttem erre a helyre...

2012. Mindig, amikor éjjel egyedül riadok fel az ágyban, eszembe jut az Ige, amit a lelkész idézett nemrég: „Ne félj, mert én veled vagyok.” Valóban velem vagy, Istenem? Boldog nálad az én kedvesem? El kellett mennem, látnom kellett a helyet, amely az övé volt a templomban, hogy véglegesé váljon bennem a felismerés, magamra maradtam. Nem értem, miért hívnak be kedvesen. Én csak azért jöttem... mindegy. Leülök, ne mondják, hogy nem tudom, hogy kell viselkedni ilyen helyen.

2011. Menjenek már el. Hagyjanak magamra. A szavak, részvénytávirányítások idegesítenek. Senki nem kell. Gyűlölöm a fekete ruhájukat. „Én vagyok a feltámadás és az élet...” Nincs feltámadás. Csak egy sötét gödör, ahová leengednek, és nincs visszaút, nincs semmi. Csak az az imakönyv, amit az életben igazán neki adhattam. És az is ott van, a kezében, koporsóba zárva. Örökre. És én már soha nem kérhetem az ő bocsánatát.

2010. A diagnózis. Rápillantok, kérdő tekintettel, érted te ezt? Ő csak ül, némán, szinte enyhe mosoly játszik szarkalábakkal szabdalt arcán. Otthon süteményt süt. Elmegy a templomba. Mindjárt pünkösöd van, mondja, ünnep, jönnek a gyerekek látogatóba. Nekem nincs erőm. Örülök, hogy nincs itthon. Senki nem látja, hogy a kert végében sír egy öregember.

2008. Megint késik a vasárnapi ebéd. Úrvacsora-osztás volt, mondja, húsvét van. Ja, persze, mondom. Inkább a pletykától nem tudtál elszabadulni. Idegesít, amikor felsőhajt: „Bocsásd meg neki, Uram...”

2001. Teljes napfogyatkozás. Hihetetlen, de dél van, és sötét. Valami érthetetlen félelem fog el. Isten megsegít, nem lesz semmi baj, meglátod, mondja. Szóra sem méltatom. Már rég nem beszélgetünk ilyesmiről.

1990. Végre szabadon imádkozhatod Jézusodat, mondom. Tudom, hogy bántóak a szavaim. De a pártban nagy a csend, félnek. Félünk. Mi lesz a munkámmal? Csak ő mosolyog, és előveszi a könyvek mögül édesanyja Bibliáját. Kedvem volna kezdet emelni rá, de józanul nem tudok ütni. Nem értem, miért zavar az öröme. Miért boldog, amikor minden elveszett?

Mohi - az elpusztított magyar református falu temploma; háttérben az atomerőmű

1980. A papírok közt kutatva, egy másik keresztelési bizonylat kerül a kezembe. A lányunkat mikor kereszteltette meg? Nem volt neki elég, amit a fiunk miatt kapott? Csak jöjjön haza a templomból...

1970. Te mit csináltál? Nem érdekel, ha az utcán is hallják a hangom. El fogom veszíteni a munkám a te hülye mániád miatt! Ne félj, senki nem tudja meg, hogy megkeresztelték a gyereket, suttogja. Az ital erőt ad ahhoz, hogy letöröljem a mosolyt az arcáról, visszakézből. Kintről kopognak a kollégák, menjünk már tovább locsolkodni. Húsvét van.

1964. Harangszó. Ma értünk szél, vidáman, ünnepre hívatva. A mosolygó májusi időben, büszkén fogom az ő remegő, kedves kis kezét, amikor örök hűséget esküszünk egymásnak. „Ha Isten velünk, kicsoda ellenünk?” Szegények vagyunk, de a párt munkát kínál, minden rendben lesz.

Nászajándékom édesanyám imakönyve. Könnyekig meghattottan köszöni meg.

1957. Az utcánkban még mindig alig hallani hangos szót. Egyedül vagyunk, félünk. A templomközben minden nap egy piros kendős lány siet a munkahelyére. Az arca olyan nyugalmat sugároz, amit nem értek. Édesanyám, nyugodjon, biztosan szerette volna őt. Holnap, holnap megszólítom.

1944. Édesanyámmal egy sötét pincében rejtőzködünk, a napok heteknek tűnnek. Amikor sirok, mindig elmondja, hogy édesapám bátran harcol értünk a fronton. Húsvét után már itthon lesz. De mi, lesz, ha a húsvétnak vége, és ő nem

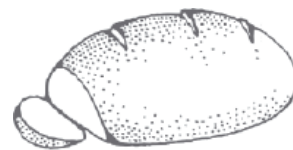
ér haza idejében? Húsvét ötven napig tart, kisfiam, mondja. Hiszek neki. Pedig, éhes vagyok. Haza akarok menni. Egyszerre, a zúgás és robbanás fülsiketítő robaja mindent megváltoztat. Édesanyám nem mozdul többé mellettem. Valaki megfogja a kezem, és el akar tőle vezetni. Utolsó erőmmel az imakönyvéért nyúlok, amely kiesett a zsebemből.

1939. Május van. Három hónapos koromban, húsvét után megkereszteltek. Édesanyámék boldogok, hogy első gyermekük fiú lett. Édesapám presbiter, köztisztviselő ember. Segítőkészségét, becsületét sokan ismerik. Remélik, hogy én is a nyomdokaiban járok majd.

Györky Szilvia

Nemcsak kenyérrel él az ember

Olvasandó: Jób könyve 38. része

Ha megvallom, hogy Húsvét közelsége is motiválja az alábbi sorokat, talán segíték az olvasónak abban, hogy megértse a befejező részekhez fűzött magyarázatomat. Végül is e könyv értelmezése, olvasása és magyarázata során többször is felhasználtam az Evangélium utalásait, tanításait, hogy a keresztyén értékrenddel is összevevessük, ami ebben az Ószövetségi könyvben tanításként elhangzik. És kétezer éve már, hogy amit Isten el akart mondani magáról, azt Krisztus által közölte, Szentlelke által megértetni akarja velünk. Bevallom, nem dicsekedhetek azzal, hogy eminens tanuló vagyok, sem hogy mindent értek. Bár tehetném. De tudom és vallom, hogy Istent Krisztus és a Szentlélek nélkül csak „rész szerint” –de többnyire félre- érteni lehet. Ezért most a Jubileumi Kommentár magyarázatához igyekszek néhány gondolatot hozzá fűzni, hogy a Jób könyvének üzenete –értéke- ne homályosítsa el a menny felé vezető „keskeny utat”.

„A vita folyamán Jób többször kívánta, hogy szentől szembe találkozhasson Istennel, vö. 9:35; 13:3; 23:3; 31:25 és ebben a szembesítésben dőljön el igaza és nyerjen felmentést. Isten végre teljesíti ezt az óhaját és megjelenik neki. Nem haraggal, nem megsemmisítő szándékkal, ahogy Jób barátai fenyegetőztek, hanem Jób érdekében, az ő javára. De nem is úgy jelenik meg, ahogy azt Jób sokszor elképzelte, hogy ti. felvilágosítást ad neki szenvedéseinek okairól, mert erről egy szót sem beszél. Nem is kegyelme teljes fényében érkezik, hanem mintegy elrejtőzködve, felhőkbe burkolva, forgószelemben, Jóbot mégis megszólításával kitüntetve. Ennek a theophaniának a célja, hogy Jóbot érthetetlen sorsának megoldására előkészítse. Jób ugyanis még nincs megváltható állapotban, előbb lelkileg kell megváltható állapotba kerülnie, hogy külső szenvedéseitől is megszabadulhasson. Bár az Isten ellen intézett heves kirohanásokat már régen abba hagyta és kétkedéseiből visszaküzdötte magát a hit állapotába s ezáltal lehetővé vált, hogy Isten megjelenhessék neki azonnali megsemmisülés nélkül, de még mindig ragaszkodik ahhoz a rögeszméhez, hogy ártatlanul, sőt jogtalanul szenved, vö. 31:35–37. Emiatt részéről ószinte megbánásról még mindig nem lehet beszélni. Ebben a lelki beállítottságban Isten még mindig nem tudja megszabadítani, hiszen akkor Jób azt gondolhatná, hogy igaza van Vele szemben. Így maga Isten ásná alá az istenfélelmet. Először meg kell győznie Jóbot beképzeltségéről, Isten világtrendje ellen lázadó beszédeinek alaptalanságáról, vagyis bűnösségéről. Ez a meggyőzés az Isten megjelenésének a célja és ezt a célt el is éri. Amit a barátok összes intelmeikkel, sőt szidalmakkal nem voltak ké-

perek elérni nála, ti., hogy bűneit megbánja, azt az Isten rövid idő alatt elvégzi benne. Nem azért, hogy új és ismeretlen terhelő dolgokat tár fel előtte, hanem azért, hogy neki megjelenve és őt megszólítva megtapasztaltatja, megéreztetni vele isteni fenségét, amelyről Jóbnak elméletileg már régóta tudomása volt, vö. 9:4–10; 12:12–25; 26:5–14.”

Az ember akár azt is gondolhatja a fentiekből, hogy kívánságra találkozhat Istennel. Jézus azt tanítja, kérjétek. „Kérjétek, és adatik nektek, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyitják nektek. Mert aki kér, mind kap, aki keres, talál, és a zörgőnek megnyitják. Ugyan ki az közöttetek, aki ha kenyeret kér a fia, követ ad neki, vagy ha halat kér, kigyót ad neki? Ha tehát ti gonosz léteketre tudtok jó ajándékokat adni gyermekeiteknek, mennyivel inkább ad jókat a ti mennyei Atyátok azoknak, akik kérik tőle?” (Mt. 7: 7–11.) Tény, hogy a költő hosszú és nagy szellemi és lelki megterhelés után hatásos befejezést érez szükségesnek. Engem a bevezető emlékeztet a szövetség kötés leírására, ahogy azt Mózesről olvashatjuk (2. Mózes 19:16–20). Ady Endre viszont egészen másként éli meg ezt a csodát az Úr érkezése c. versében. És sokan mások is elmondták már, hogy az ÚR közelsége egyedi, mindig kicsit más, és inkább bünbánat nyomán következik be. Talán így érzi a Kommentár szerzője is, amikor olyan megállapítást tesz, hogy „Jób ugyanis még nincs megváltható állapotban”. De ez lélektani fogalom. Nem tudhatjuk, mikor van ilyen állapotban egy ember. Ez Isten titka. Egyébként csak megváltható állapotban lévő emberek vannak, hiszen Krisztus ezért halt váltságáhalált. De ez is Isten titka. Az viszont Krisztus ígérete, hogy egy napon mindenki találkozik majd vele. Elkerülhetetlenül. Akkor majd fény derül mindenre költészet és lélektan nélkül.

„Az Úr ugyan felajánlkozik a Jób által annyiszor kívánt küzdelemre s felszólítja, hogy készüljön fel rá, ha még mindig van kedve. De aztán olyan lenyűgöző módon adja tudtára isteni felsőbbrendűségét, hogy Jóbnak vitatkozhatnékja szétfoszlik s csak a teljes kiszolgáltatottságnak és bünbánatnak érzése marad meg lelkében. Mivel pedig nem csupán perbeszállással és kihívó beszédekkel, hanem kiváltképpen az Isten igazságos világkormányzásának kétségbevonásával vétkezett, kétszer is szól hozzá, hogy alkalma legyen mindkét bűnét felismerni, beismerni, megbánni és visszavonni. Ebben a tökéletes művészettel megformált beszédben a világ teremtője és ura isteni iróniával telített gyors és könnyed kérdések formájában elvonultatja a felette úrrá lenni

akaró ember előtt az egész élettelen és élő természetet titokzatosan működő erőivel, az embertől függetlenül is létező csodálatos jelenségeivel. Felmutatja, hogy a teremtett világot milyen csodálatos rend tartja össze, intésének minden egyes részlet miként engedelmeskedik. Minden az Ő teremtő hatalmát, végéremehetetlen bölcsességét és gondviselő szeretetét sugározza az erkölcsi világrendjének céljait szolgálja. A beszéd egy bevezető felszólítás és egy befejező felelet követelés közé van beillesztve. Ez a csupa kérdésekből álló beszéd, amellyel Isten Jóbót kicsinységéről és tudatlanságáról akarja meggyőzni, el is éri a szándékolt hatást: Jób mélyen megszegyenülve ismeri be teljes tehetetlenségét és megígéri, hogy soha többé nem perel Istennel.

A beszéd nagy terjedelmét tárgya (az egész teremtés bemutatása), a beszélő személye (akinek a mondanivaló kimeríthetetlen bőségben áll rendelkezésére) és a cél (a merész perlekedőt kérdésekkel lenyűgözni) határozza meg. Noha a beszéd az ókori ember gyermekies, bár költői természetszemléletén nyugszik, értéke mégsem csupán felülmúlhatatlan nyelvi szépségében van, hanem örökérvényű lelki igazságában is. Az itt még csodálatosnak feltüntetett természeti jelenségeket a modern tudomány meg tudja magyarázni, de az itt leírt törvényszerűségek változhatatlanságuk és lenyűgöző hatásuk által sosem szűnnek meg csodálattal és imádatlalt eltölteni a fogékony lelkű hívő embert a teremtő Isten hatalma, bölcsessége és szeretete iránt, amely a látható világ mögött áll." (Jubileumi kommentár)

S tegyük hozzá, Krisztus által ide vagyunk hivatalosak! Bár csak ne felejtenék el...!

Ima: Imádkozunk a 123. Zsoltár verseivel: Zarándokének. Hozzád emelem tekintetemet, aki a mennyben laksz! Ahogy a szolgák uruk kezére néznek, vagy a szolgáló úrnője kezére néz, úgy nézünk mi Istenünkre, az ÚRra, míg meg nem könyörül rajtunk. Könyörülj, URam, könyörülj rajtunk, mert torkig vagyunk a gyalázzattal! Torkig vagyunk már az elbizakodottak gúnnyalódásával, a gögösök gyalázkodásával.. Ámen

-id. f

BIBLIA OLVASÓ

v e z é k f o n a l

1.	V.	3Móz 7	Róma	3,21-31
2.	H.	3Móz 8	Róma	4, 1-12
3.	K.	3Móz 9	Róma	4,13-25
4.	Sz.	3Móz 10	Róma	5, 1-11
5.	Cs.	3Móz 11	Róma	5,12-21
6.	P.	3Móz 12	Róma	6, 1-11
7.	Sz.	3Móz 13	Róma	6,12-23
8.	V.	3Móz 14	Róma	7, 1-13
9.	H.	3Móz 15	Róma	7,14-25
10.	K.	3Móz 16	Róma	8, 1-17
11.	Sz.	3Móz 17	Róma	8,18-30
12.	Cs.	3Móz 18	Róma	8,31-39
13.	P.	3Móz 19	Róma	9, 1-13
14.	Sz.	3Móz 20	Róma	9,14-33
15.	V.	3Móz 21	Róma	10, 1-13
16.	H.	3Móz 22	Róma	10,14-21
17.	K.	3Móz 23	Róma	11, 1-16
18.	Sz.	3Móz 24	Róma	11,17-24
19.	Cs.	3Móz 25	Róma	11,25-36
20.	P.	3Móz 26	Róma	12, 1-8
21.	Sz.	3Móz 27	Róma	12, 9-21
22.	V.	Zsoltárok 73	Róma	13, 1-7
23.	H.	Zsolt 74	Róma	13, 8-14
24.	K.	Zsolt 75	Róma	14, 1-12
25.	Sz.	Zsolt 76	Róma	14,13-23
26.	Cs.	Zsolt 77, 1-10	Róma	15, 1-13
27.	P.	Zsolt 77,11-21	Róma	15,14-33
28.	Sz.	Zsolt 78, 1-31	Róma	16, 1-16
29.	V.	Zsolt 78,32-55	Róma	16,17-27
30.	H.	Zsolt 78,56-72	2Korinthus	1, 1-11

A Református Tanulmányi Központ kiadványai

Imádkozunk gyermekünkkel, unokánkkal

„JEZUSHOZ JÖJJEK” című kiadványunk azokat az imádságokat tartalmazza, amelyek kisgyermekként, de felnőt református keresztyénként is református hitvallásunk alapjeteleivel, Arany ABC-vel és hitvalló versekkel segítik a keresztyén élet mindennapjait. Áldott ajándék gyermekeknek és fiataloknak egyaránt, s egyben segíti a fiatal szülőket gyermekeikkel együtt imádkozni. **Ára 3,50 Euro**

KIS KÁTÉ - konfirmációi előkészítéshez

Ára 1,- Euro

FELNÖTTEKNEK

Egyházunk történelméről

Csomár Zoltán: Húszéves történet - magyar reformátuságunk az első Csehszlovák Köztársaságban **Ára 2,50 €**

Bogoly János: Templomaink - Bodrogköz és Ung-vidék templomainak és gyülekezeteinek történelme színes fénykép-melléklettel **Ára 8,- Euro**

Hitélet

Pándy Bertalan: Testvéri szó mindenkéhez a Jehova tanúiról
Bratské slovo o Svedkov Jehovových **Ára 2,- Euro**

Nagy Menyhért: Veled Uram - imakönyv

Ára 3,- Euro

Kiadványainkat kedvezményesen kaphatják meg a legkevesebb 10 példányt rendelők!

KÁLVIN KIADÓ KIADVÁNYAI

Segítsük gyermekünket a Megváltó megismerésében

BIBLIAI TÖRTÉNETEK GYEREKEKNEK - a Biblia legfontosabb történeteit tartalmazza ez a kiadvány. A gyerekek számára nagyban segíti a történetek elsajátítását. **Ára 10,-Euro**

ÉNEKSKÖNYVEK:

- Nagybetűs énekeskönyv 7,70 €
- Középméretű énekes könyv 5,50 €
- Kisméretű énekeskönyv 5,80 €

BIBLIÁK

Károlyi fordítású standart méret 11,90 €
Károlyi fordítású családi Biblia 19,75 €
Újfordítású standart méret 15,55 €
Újfordítású családi Biblia 15,60 €

IMAKÖNYVEK

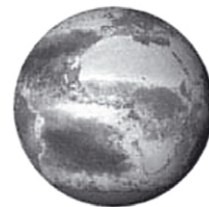
Szikszaik imakönyv 9,80 €
A Sionnak hegyén 2,10 €
Örömben és bánatban 3,90 €

Emléklapok

Konfirmációi és házasságkötési emléklap 0,50 €

A kiadványokat megrendelhetik Szerkesztőségünk címén:
Református Lelkeszi Hivatal, 076 74 Drahnov-Deregnő 216
E-mail: ladislavcsoma@gmail.com

VILÁGOLDAL

Hitről hívóknak

Svájci reformátusok az egység útján

A Svájci Református Szövetség (SEK) alkotmánymódosításra készül. A többéves folyamat az végleges tervezet tagegyházi véleményezésével lezáró szakaszába ért. A 26 kantonális egyházzal folytatott egyeztetésről a svájci egyházszövetség médiaközleményben tájékoztatta partneregyházait.

A SEK alkotmányának felülvizsgálatára irányuló kezdeményezés végéhez közelít. A SEK az elmúlt évben hozta nyilvánosságra az ezzel foglalkozó átfogó beszámolót. Az érintett tagegyházakkal folytatott végső egyeztetésről szóló jelentés azt mutatja, hogy a tagegyházak kapcsolatai az utóbbi időben megerősödtek az országos egyházszövetségen belül. A SEK a kantonális (tulajdonképpen) egyházak közötti jó kapcsolatok kiépítésének leghatékonyabb módját keresi.

Az alkotmánymódosítás és nagyobb horderejű törvénymódosítást megelőző sajátosan svájci jogi eljárásról szóló jelentés arról számol be, hogy a 26 kantonális egyház többsége az országos szövetség megerősítése mellett tette le voksát. A válaszadók viszont jelentősen eltérő módszerekkel képzelik el ennek a célnak az elérését és az egyházszövetséggel szemben támasztott elvárásai is nagyban eltérnek egymástól.

Az alkotmánytervezettel két felvetése élvez széles körű támogatást. Az első szerint a jelenlegi küldöttgyűlést a nemzeti zsinat váltaná fel, a küldöttek száma és a testület stratégiai jelentősége egyaránt megnőne. Másodsorban pedig egy új rendezvény, az ország egészére kiterjedő nyilvános „Egyházi Nap” is bevezetésre kerülne. Ezzel szemben a SEK tagjai nem adna egyházi jogi alapot a zsinatnak, hanem továbbra is a meglévő szövetségi egyesületi jogi formához ragaszkodnak.

A SEK 2014 júniusában Graubünden kanton Scuol városában sorra kerülő küldöttgyűlése alapvetően a tervezett új alkotmány lehetséges formái és tartalmi elemeit vitatja meg. A küldöttek elsősorban a három egyházi szervezeti szint (helyi közösség, kanton és szövetségi – országos – szint) kapcsolatát vizsgálják majd. A tárgyalásoknak ki kellene térnie arra is, hogy miként lehet megerősíteni a református egyházak közösségét és egységét Svájcban. Napirenden lesz továbbá az egyházszövetség kormányzata, illetve az a javaslat, amely a szervezet nevét „Svájci Református Egyházra” változtatná.

2011-ben a SEK küldöttgyűlése megbízta a szövetség tanácsát egy új alkotmány kidolgozásával. A tervezetet, amelyet az egyházszövetség 2013. június 4 és november 30 között a véleményezésre kiküldött, nagy érdeklődéssel fogadták. A tervezetre mind a 26 tagegyház reagált. Rajtuk kívül 30 magánszemély, több egyházi szervezet és a bázeli és zürichi egyetem teológiai kara is elküldte az állásfoglalását az alkotmánytervezettel kapcsolatban.

A svájci egyház médiaszolgálata fontosnak tartotta kiemelni, hogy a véleményezési folyamatot összefoglaló jelentés csak leírja, de nem elemzi vagy értékeli a jogi eljárás eredményeit. Ez arra is utalhat, hogy a SEK vezetése nem maradéktalanul elégedett a tagegyházak elkötelezettségével, különös tekintettel a zsinat egyházi jellegével kapcsolatban. A svájci reformátusok tényleges egyházi egysége továbbra is nyitott kérdés. A teljes jelentés és az egyházak válaszai a SEK internetes oldalán is elérhetők.

reformatus.hu

Japán reformátusok az atomenergia biztonságának mítosza ellen

A 2011-ben a cunami következtében bekövetkezett atomkatasztrófa helyszínének közelében tanácskoztak református egyházak a japán Krisztus Egyesült Egyháza meghívására. A UCCJ volt az

A Svájci Református Egyházak Szövetsége (SEK) sajtónyilatkozatban tudósított az eseményről, amelyen a svájciak etikai ügyekben hivatalos képviselője, Otto Schäfer is részt vett. A négynapos nemzetközi konferenciára a fukusimai atomerőműtől 100 kilométerre fekvő Sendai városában került sor. A 185 dél-koreai, tajvani, német és svájci egyházi képviselő az atomenergia hasznosításáról tanácskoztak a Tohoku Gakuin egyetemen és istentiszteleten emlékeztek meg a 2011. március 11-i katasztrófa áldozatairól.

A svájci fő-etikus március 13-án a nemzetközi tanácskozás keretében az energiaellátás lelki és erkölcsi kérdéseiről tartott előadást. „Az energiaellátás fontos etikai kérdéseket vet fel” – kezdte hozzászólását Schäfer. „Fontos kérdés, hogyan hordozhatjuk annak a terhét, amit hulladék, környezetszennyezés, kockázat és katasztrófák formájában ró ránk az energiatermelés” – folytatta hangsúlyozva, hogy mindezt nem adható pusztán a technikai vagy gazdasági szempontokat mérlegelő válasza. A SEK küldöttje etikai döntéseket sürgetett, ami elengedhetetlen feltétele az emberi jogokat tiszteltetben tartó és a teremtett világot kímélő energiagazdálkodásnak.

A professzor a nem megújuló energiaforrások korszakának végére adott reakciónkat és a „posztfosszilis” korszakba való átlépés tanulási folyamatát a világhírű svájci pszichológus, a 2004-ben elhunyt Elizabeth Kübler-Ross jól ismert gyászelméletének mozzanataival írta

le. Az elutasítás, a düh, az alkudozás, a depresszió és az elfogadás lépések azon az úton, amelyik az energiagazdálkodás új korszakába vezetnek. Olyan próbatétel és „vizsga” ez, zárta előadását Schäfer, amelyet sikerrel véve megerősödvé léphetünk túl korunk kríziséen.

A fukusimai atomkatasztrófa után az atomenergia kérdése sokáig napi téma volt Japánban. Ugyan az érdeklődés azóta alább hagyott, a kicsiny japán protestáns közösség a mai napig kiemelt témaként tartja napirenden a biztonságos és fenntartható energiaellátás kérdését. A Krisztus Egyesült Egyháza Japánban nem csak az áldozatokat támogató segélyprogramokat szervez, hanem azóta is a téma szószólójaként kérdőjelezi meg az „atomenergia biztonságának mítoszt”, ösztönzi a megújuló energiaforrások kiaknázását és kritizálja a fukusimai atomerőművet üzemeltető társaság, a TEPCO és a japán hatóságok kommunikációját.

A svájci delegációban a Misszió21 és az OEME (Ökumené, misszió és fejlődés) nevű szervezet képviselői is helyet kaptak, akik annak idején a svájci református gyülekezetek 390 000 svájci franknyi segélyét juttatták el Japánba partneregyházuk szociális programjának támogatására. A Magyar Református Szeretetszolgálat két egyházzal is kapcsolatba lépett 2011-ben. A UCCJ főtítkárával, Yoshi Fujimori-val személyesen is találkozott Japánban Osgyán Dániel, az MRSZ vészhelyzet-kezelési és nemzetközi fejlesztési igazgatója és az együttműködés azóta is töretlen a kicsiny japán egyház és az MRE külügyi irodája között.

Külügyi Iroda-Forrás: Kirchenbund.ch/reformatus.hu

GYÜLEKEZETEINK életéből

„Én vagyok az, aki veled beszélek.”

Idén a nagybőjti evangelizációs alkalmakat 2014. Március 20-22 között Szilicén tartottuk, ahová külön autóbusszal szállította a rozsnói, jólési, berzétei, kőrösi, szalóci és pelsőci gyülekezet tagjait. Együtt épülhettünk a hitben a szilicei és borzovai testvérekkel, de a zsúfolásig megtelt kultúrházban jelen voltak az evangélikus és római katolikus hívők is.

szégyeníti meg az asszonyt, nem olvasa a fejére a bűneit. A kellemetlen kéreccsel: - hívd ide a férjedet - világosság-ra hozza eddigi bűnös életét, rádöbben, hogy mivé lett, hová jutott. A bűn sötétségben rejtőzik, nem viseli el a világosságot. Jézus a világ világossága, meg akar szabadítani a bűn rablásából, a kezébe akarja venni az életünket, a tiédet, az enyémet. Őszintén

hogyan találkozott Vele. Mindenkit oda küld, hogy lássák a Messiást. A városbeliek mentek, és szívesen hallgatták Őt, sőt, kérték, hogy maradjon náluk. Ez az asszony volt az első, aki továbbadta a „jó hírt”. Nekünk is így kell tennünk, ha megtaláljuk Őt, ha velünk is tudott négy szemközt beszélgetni.

A harmadik alkalom vezérgondolata ez volt: Ne rám nézzetek, hanem Krisztusra! A *samáriai* asszony megtalálta a jó orvost, a Szabadítót, és másoknak is ajánlja, akik gyógyulni akarnak. A mi életünknek is Jézust kell tükröznie! Isten a vezetőkre, presbiterekre bízta a nyáját, az egyházat. Addig van gyülekezet, míg ezt a szolgálatot be tudjuk tölteni. Növekednünk kell a hitben, a szolgálatban, de az építő munkát az életünkkel is bizonyítanunk kell! A szolgálat kétirányú: először Jézus szolgált nekem, utána én szolgálom Jézusnak és szolgálom Jézust. Az is a szolgálat része, hogy másokat is Jézus elé viszek. Ő azt akarja, hogy hitvalló egyház legyünk. Az Úr Jézus két napig maradt Sikárban, s hogy a mi életünkbe meddig marad, az csak rajtunk múlik. Úgy lesz az életünk (ha) és a szolgálatunk teljes, ha Jézussal együtt lépkedünk.

Az alkalmak méltó befejezéseken lelkipásztoraink presbiteri csendnapot rendeztek, melyen a különböző gyülekezetek tagjai és elől járói

Rozsnói Református Egyházközség

Szopó Ferenc, bodrogszentesi lelkipásztor mindhárom este a János evangéliuma 4. Részének 1-13 versei alapján az Úr Jézusnak a samáriai asszonnyal való beszélgetése fölött elmélkedett. Párhuzamot vont a bűnös életű samáriai asszony és a mai ember lelki állapota között. Nekünk is szükségünk van az Úrral való találkozásra, Ő velünk is beszélni akar, bele akar szólni az életünkbe. Te is, én is benne vagyunk ebben a történetben. Főlégsen takargatjuk a dolgainkat, Ő beelát a szívünkbe. Akarja, hogy a közelébe kerüljünk, nem küld el, nem kerül el senkit, amint a samáriai asszonyt és a bűnös várost se kerülte el. Élő vizet kínál az asszonynak, nekünk is ezt kínálja, sőt, Ő maga az Élő víz. A mi életünk is szomjas, űr van bennünk, s ezt csak egyedül Ő tudja kitölteni.

Második este az igehirdető a kapcsolatot hangsúlyozta: én és Jézus, négy szemközt Vele. Az Úr Jézus nem

be kell vallanom: Uram, beteg a lelkem, az életem! Csak úgy lehetek tisztában önmagammal, ha elfogadom Jézus diagnózisát. „Jöjjetek énhozzám mindnyájan...” – Igen, Uram, megyek, mert tudom, hogy Te vagy a szabadító! Az asszony is felismerte, hogy van valaki, aki őt szereti, felismerte benne a Messiást. Lelkesedve futott be a városba, hogy a többi embernek is elmondja,

ismerkedtek egymással, mutatták be gyülekezetüket. Isten iránti hálával mondunk köszönetet lelkipásztorainknak: André János szilicei, Búza Zsolt

és Búza Bodnár Aranka rozsnyói és Mudi Róbert berzétei lelkipásztoroknak, Böszörményi Tamás segédlelkésznek, valamint a szilicei gyülekezetnek

a szeretet vendégségért. „Egyedül Istené a dicsőség!”

Mixtaj Johanna

Beszámoló a Zempléni egyházmegye kórustalálkozójáról

A kórustalálkozóra 2014. április 13-án virágvasárnap 15 órai kezdettel került sor a bodrogszentesi református templomban 7 kórus részvételével. A helyi lelkész, Szopó Ferenc köszöntése után közösen dicsértük az Urat a 150. zsoltár és dicséret eléneklésével, majd az egyházmegye esperese, Molnár Elemér hirdette az Igét a 33. zsoltár és a Lk 19,37-40 alapján. Igehirdetésében elmondta, hogy Jézust a hozsánnázó sokaság az útja, a cselekedetei, a tanítása, a gyógyításai miatt dicsérte virágvasárnap, és elvárják Tőle, hogy a várakozásaikat beteljesítse: győzze le az elnyomókat, foglalja el Izráel trónját és adjon hatalmat a népnek. Az Úr Jézus azonban nem akar hamis váradalmakat teljesíteni. Csak az Atyára nézve lehet Őt dicsérni. De mit vár tőlünk az Atya és mit várhatunk Tőle mi? Urunk várja, hogy magasztaljuk Őt. Ezt más hatalom is felkínálta már. Jézus megkísértésekor az ördög azt az alkut kínálta fel, hogy Jézusnak adja a világ minden országát és azok dicsőségét, ha Ő leborulva áldja őt. (Mt 4,8-9) Istent azonban azért tiszteljük és azért borulunk le Előtte, mert jól ismerjük Őt. Az Ő Igéje igaz és hiteles, lehet rá építeni. Ő az, Aki meg tud hiúsítani minden olyan utat, amely nem egyezik az Ő szeretetével, de áldást kap az Ő útján járó. Várja is, hogy Benne bízzunk egyedül. Az Isten előtti leborulással együtt jár a másoknak való tiszteletadás, hiszen Isten törvénye szerint nem uralkodásra, hanem szolgálatra vagyunk elhívva. Ehhez minden segítséget megkapunk és zenghetjük egész életünkben együtt a virágvasárnapi tömeggel: hozsánná!

Majd a kórusok sorakoztak fel az úrasztala köré. Hogy az Istendicsőítés szüntelen lehessen, a gyülekezet kántorai énekeskönyvi és ifjúsági énekekkel gondoskodtak a rövid zenei átvezetésről az egyes kórusok szolgálata között. A gyülekezet hittanosi pedig minden kórustag számára papírból hajtogatott virággal kedveskedtek.

Elsőként az egyházmegye 11 gyülekezetének gyermekeiből alakult 32tagú gyermekkórus énekelt 3 éneket Balla Viktória vezetésével: a 68. és 65. zsoltárt, valamint a Millenniumi ódát. Éneküket Balla Sarolta kísérte. A gyermekek

felnőtteket megszegyenítő módon mindent fejből énekeltek, gyönyörű tisztán. Az énekük bátor volt, de tudtak nagyon puhán is énekelni aszerint, hogy a szöveg és a kórusvezető mit kért tőlük. Nagyon megerősítő, hogy Isten a gyermekek szája által milyen csodásan építi hatalmát.

Az örösi gyülekezet vegyes kórusa ifj. Hornyák István vezetésével arról tett bizonyosságot, hogy Jézus azért szenvedett a keresztfán rózsaszálként a sárba taposva, hogy helyettem eleget tegyen. Majd az énekeskönyv 230. dicséretének feldolgozása hangzott el nagyon fiatalos tempóban. Utolsó énekük arról szólt, hogy Isten azért küldte el a Fiát, mert szeret minket, ezt

a halálával pecsételte meg. Mivel azonban Isten feltámasztotta Őt, mi is boldogan élhetünk. Nincs többé félelmünk, Ővé a jövőnk, ami a mennyei üdvösség. Addig is itt a földön minden próbán átsegít minket. A kórus énekét a kórusvezető gitárjátéka, dob és ritmustojás kísérte. Énekük megerősítő, üzenetátadó volt, belső szépség és könnyedség jellemezte.

Őket a kistárkányi Calix női kar követte, akik nyolcadik éve énekelnek együtt. Repertoárjukon több mint 60 ének szerepel: egyházi, hazafias művek és a megszünt Kormorán együttes énekei. Ugyan számbeli növekedésről nem tudtak

beszámolni, de a kórustagok nagyon hűségesen járnak próbára, csak nagyon indokolt esetben hiányoznak. 4 éneket hallhattunk tőlük. Elsőként Berkesi Sándortól az Uram, közel voltam hozzád ének feldolgozását. Majd egy hitvalló éne-

ket Isten e világot annyira szeretete címmel. Kodály a golti tragédiát megfogalmazó gyönyörűséges *Stabat Mater*-e először latin, majd magyar szöveggel hangzott el. Végül pedig Händel Győzelmi énekét énekelték. Végig érezni lehetett a kórusvezető vallomásának igazát, hogy a templomban való éneklés szabaddá teszi a lelket, és hogy a kórustagok már nem keresik többé arra a kérdésre a választ, hogy miért jó énekelni, hanem az éneklés a válaszukká vált.

Majd a kisgéresiek énekében gyönyörködhattunk, akik Furik Mária vezetésével énekelték *Berkesi Sándor Én nem tudom (A világ Üzvőzítje)* című művét, *Vizi Márton Csend van bennem* című művének kétszólamú feldolgozását és egy angol éneket a fájdalom férfijáról, ahol Ézsaiás próféta sza-

vaira ismerhettünk rá. A kórust zongorán Kovács Gáborné kísérte. Az énekkar a zöld Bocskai-mellényben, fehér blúzban és fekete hosszú szoknyában odavonzotta a tekintetet, énekükön pedig tökéletes összhang érződött. A kórusvezető ugyan nem vezényelt, mégis a hangok tökéletesen egyszerre jöttek, még a levegőt is együtt vették.

A kiskövesdi vegyeskar 3 művet énekelt Balla Viktória vezetésével. Ők voltak az a kórus, akik különleges erővel üzenetet közvetítettek és azt beleénekeltek az emberek szívébe. Claude Goudimel 42. zsoltára a tudatosan különlegesen lassú tempó által mély belső lelki töltetet kapott. A zsoltár „régizene-izű” volt és a kórustagok ráértek kikóstolni minden hangot, követni a szöveget a gondolataikkal. Énekelték a nyelvükkel, a szívükkel, az elméjükkel. Kányádi Sándor *Harangfőlirat* című művét Tóth Árpád kortárs zeneszerző zenésítette meg.

A kórus a gyülekezet harangjai felszentelésének kerek évfordulójára tanulta meg ezt a művet és lehetett érezni, hogy a kórustagok nagyon szeretik ezt a darabot. A férfikar énekelte a nagyharangot, a női kar a kisharangot, végül pedig mindkét „harang” megszólalt. Végül a 161. dicséret feldolgozását hallhattuk, egy igényes, orgonakíséretes művet.

A tiszacsernyőiek Tarrné Bial Ivett lelkész nő vezetésével

énekeltek virágvasárnapi és nagyheti éneket, valamint a *Bonum est confidere* című taizé éneket. A kicsiny, 10 fős női kart zömében nyugdíjas asszonyok alkotják. A csiszolatlan hangokat megszépítette a kórus nagy adni akarása. Sok munka és gyakor-

lás lehet abban, hogy az énekkar kétszólamban ilyen szépen, tökéletesen érthető szövegmondással tudott megszólalni.

Végül a hazai, bodrogszentesi gyülekezet ifjúsági csoportja dicsérte az Urat. A 13 tinédzserből és a két lelképásztorból álló csoportot a fiatalok maguk vezetik, ők kísérik az éneket gitáron és basszusgitáron is. 3 Vándor Gyula éneket és egy másik ifjúsági éneket hallhattunk tőlük. Énekük által bizonyosságot tettek arról, hogy Isten a szemeivel tanácsol minket, elvitte minket Pilátus udvarába is, megosztották tapasztalataikat arról, hogy mit tesz a keresztyén ember akkor, amikor úgy érzi, összeroskad, végül pedig a tinédzserek nagy kérdésére, a „Ki vagyok én?”-re keresték a választ. Az énekük nagyon megerősítő, őszinte üzenet volt. A Szentlélek nagy erejéről tesz bizonyosságot ez az összetartó, fiatal közösség.

A kórusok szolgálatát Bodnár Noémi, lelkész-egyházze-nei asszisztens értékelte, aki először a jelenlevőket a sokak számára ismeretlen 298. dicséret által énekelte meg, majd biztatta a kórusokat, kiemelte a pozitívumokat, és ha kellett, a javítanivalókat is. Ezt követően Balla Sarolta egyházzenei tanácsstaggal átadták az emléklapokat és az Egyházzenei osztály ajándékát. A gyülekezet minden kórusvezető és meghívott vendég számára gyönyörű porcelánvázával kedveskedett, amelyre Zakariás próféta könyvéből vett Ige került: „Megsegítlek benneteket és áldottak lesztek. Ne féljete, legyetek erősek! (Zak 8,13) A záróének és nemzeti imádságunk, a Himnusz eléneklése után a kórustalálkozó a kultúrházban folytatódott roskadásig terített asztaloknál. Legyen az Úr minden dicsőség!

Bodnár Noémi
fotók: Fekete Alexandra

Beszámoló a Konfirmandus napról

Az Abaúj-Tornai Református Egyházmegye konfirmandus napja 2014. május 1-jén reggel fél tízkor kezdődött a festői Barkán, amelynek központi témá-

ja: *Ki vagyok én?* volt. Az egybegyűlt 56 konfirmandust, 12 lekipásztort és 14 gyülekezeti szolgálattevőt Orémus Zoltán, esperes köszöntött, majd imádkozott és a helybeli lekipásztor, Dr. Drenkó Zoltán szeretetteljesen fogadott a Példabeszédek 27,19 verse nyomán: „Ahogyan a víz tükrözi az arcot, úgy tükröződik a szívben az ember.”

Az áhítatot Parti Tibor, szeszta lekipásztor tartotta az 1Jn 3, 1 alapján, amelyben kiemelte a változást, amely Jézus Krisztus által valósul meg az életünkben: Isten gyermekei vagyunk.

Ezután a gyermekek énekeltek Tt. Vargha Balázs vezetésével. Felcsendültek az ismert ifjúsági énekek: Hús-vér templom, Rejts most el és Jézus, életem, erőm, békém.

A főelőadást Buza Zsolt missziói előadó tartotta, amelynek központi igéje a Sámuel első könyve 16. részének 7 c verse volt: „Nem az a fontos, amit lát az

ember.” Dávid király életén keresztül mutattuk be az én-kép áldásait és buktaóit. A kiválasztott, útkereső, barátkozó, szerelmes és bűnbánatot tartó Dávidon keresztül mindenki magára ismerhetett. Krisztusban pedig már mindenki az alázat, az engedelmesség és hűség ajándékait ismerhette fel, amelyre lehetetlen, hogy ne a hálaadás gyümölcseit teremjük. (Heidelbergi Káté 64. kérdés-fejelete. Minden én-nek Jézus Krisztusban Istent magasztaló és dicsőítő életté kell formálódnia. A lelki alkalom után a barkai gyülekezet vendégszeretét izlelhettük.

Ezután a nagy csapat útnak indult Barkáról Ájba, hogy megszemlélje Isten áldott alkotását. Az úton, Icsó Béla, barkai gondnok vezetett minket és az áji testvérek is segítségünkre siettek. A túra során mély szakadékok és magasságok tárultak elénk, amelyből mindenki megcsodálhatta az Úr alkotásait. Mélyen beletekinthettünk a szádellői völgy Isten adta lehetőségeibe, a török sáncon

át megpillanthattuk a tornai várat, ahonnan leereszkedtünk a gyönyörű Áj falucskába.

A kb. másfél órás túra után mindenki elfogyasztotta a finoman elkészített ebédet (gulyást), és újból rácsodálkoztunk arra, hogy Isten mennyire megtartott minket. Az áji testvérek meséltek a régi dolgokról, elmondták a hegyek történeteit. Esős idő után, de mégis szárazon és a szívükben áldással és békeséggel térhettünk meg otthonainkba. Az alkalom végén énekeltek Tt. Vargha Balázs vezetésével és végül Buza Zsolt, missziói előadó imádkozott és mondott áldást.

Hálát adunk a mindenható Istennek, hogy megáldott minket, és köszönjük az egyházmegye anyagi támogatását, valamint a Barkai és Áji Református Egyházközségek szerető és gondoskodó fogadtatását. Egyedül Istené a dicsőség ezért az alkalomért.

Buza Zsolt.
missziói előadó

Mindeddig megsegített minket az Úr

1.Sám.7,12

Ha valaki visszatekint élete történetére, két nagy igazság szemébe tűnik nyomban. Az egyik az ember gyarlósága a másik az Isten határtalan jósága. Nincs olyan nap melyben meg ne tántorodnánk, valami hibát ne követnénk

el, ne vétkeznénk Istenünk, embertársaink vagy magunk ellen. És nincs olyan nap melyben Istenünk irántunk való jóságát meg nem bizonyítaná. Mennyit kell küzdeni szüleinknek, hogy testünk és lelkünk épségét megol-

talmazzák. De a jó szülők védelme nem lett volna elég. Bizhatunk e erőnkben, egészségünkben és tudásunkban?

Tekintsünk vissza az elmúlt esztendőre és hogy ez az esztendő elhozza-e végre, amit várunk: testünk jólétét, lel-

künk békességét és a boldogságot. Reméljük, hogy elkerülhetünk minden bünt és veszélye, hogy Isten templomává tehetjük házunkat, és szereteteinkkel békességben szolgáljuk az Urat és örülhetünk az életnek. Megvalósul-e mind ez?

Nincs okunk panaszra, mi a jó Istennek köszönhetünk mindent, élünk minden pillanatát. Kivételesen

hálával kell nekünk mindnyájunknak leborulni a kegyelmes Isten előtt. Boruljunk hát le a szent színe előtt háladással és azzal a bizonyágtétellel, hogy mindaddig megsegített minket az Úr. Megsegített munkáinkban, és ha szívünket bánat járta, ha csalódások érték. Az Úr megáldotta munkáinkat, megadta mindennapi kenyerünket.

Mi tegyük meg azt, amit megtehe-

tünk, hagyjuk el a régi bűneinket, üljünk meg szívünkben és lelkünkben, törekedjünk arra, hogy Istennek tetsző életet éljünk és Istenben bizalommal haladjunk a jövő felé, akár áldás, akár élet, akár mi várakozik ott ránk, hiszen élünk akár meghalunk, mindenkor az Úré vagyunk!

B.E. Szentés

Pozsonyi kifli

A jelenlegi szlovák fővárosról az első, ami eszembe jut, a magyarul beszélő turisták vegzálásáról szóló időszakos sajtóhírek. Ebben tavalyi utazásunk során nekünk nem volt részünk, igaz magyarul szinte kizárólag csak egymás között beszélhettünk. Magyar feliratot elvéve láttunk, kivéve egy várhoz közeli utca névtábláját, melyet lakói, egy polgári egyesület, a múlt iránti tiszteletből meghagyták, valamint egy színházi feliratot.

A pár órával korábbi komáromi élmény után, - ahol a város többsége és kultúrája még mindig magyar ajkú, - némileg sokkhatásként éri a tájékozatlanabb turistát, hogy itt bizony „nem beszélni magyar” (bár 14 ezer magyar lakosról beszélnek a 2011-es statisztikák). A német és japán turistát ez nyilván nem zavarja, bennünket is inkább csak azért, mert a magyar történelem kitörölhetetlenül szerves része Pozsony.

Egyébként az identitását és történelmét építő ifjú szlovák állam jó érzéssel fedezte fel és használja ki az egykor zömében magyar és német lakosságú koronázó város múltját, multikulturális történelmét, mely azonban cseppet sem köszön vissza a nemzetállami jelenben, melynek nemhivatalos jelszava ez: „Na Slovensku po slovensky!” (Szlovákiában szlovákuul!)

A történelmi belvárost a turizmus uralja. Sétahajók, turistabuszok és autók tömege járja a Dunát, illetve az utcákat. Hajók hozzák a közeli Bécsből az egy délutánra átránduló osztrákokat. Csupán 105 percet jelent a hajóút a hullámok hátán két főváros között.

Amit a szocialista közelmúlt és az azóta eltelt időszak

hozzátett a városhoz, az turista szemmel nézve feledhető. Elsősorban a nagy kiterjedésű tömbháznegyedeket értem ezalatt, hiszen a rendszerváltás óta azért tetszetős üzleti negyed is épült a történelmi belváros folytatásaként.

Kora délutánra már teljesen birtokba veszik a külföldiek a patinás tereket, utcákat. Ahol ennek megfelelően nem hogy pozsonyi magyart, de szlovákot sem igen látni, hallani. A standokon, a szokásos csecsebecséken a két évtizede megalakult szlovák állam címere virít.

A múlt építészeti örökségének harmóniáját sok helyen megbontja a kortárs építészet egy-egy „remekműve”. Közéjük sorolandók, a letűnt „elvtársak üzeneteként / bosszújakként” az antifasiszta emlékművek, amelyek felérnek egy-egy építészeti sokkhatással, s egyben azt jelzik, Szlovákiában még nem szobortemetőben tárolják a szocializmus művészetszűföldő jelképeit.

Fabián Tibor

Bevezetés a Jelenések könyvébe

A Biblia történeti könyvei visszavezetnek a múlt idők eseményeibe. Történeti könyvei arra oktatnak, hogy miként éljünk Istennek tetsző életet a jelenben. Az Újszövetség utolsó próféta könyve fellebbenti előttünk a jövődőknek eltakaró fátyolát. És Jézus Krisztus kinyilatkoztatásai által bepillantást ad az utolsó idők elrejtettségébe és azon túl az örökkévalóságba is. A Jelenések Könyvét Rochedie Ch. „Az Írás legszentségebb részének nevezi, melybe az ember, - miután előbb a szentély többi helyiségein átment, - ide csak térden állva jut be.” Ezt a könyvet „iro-

dalmi szempontból” a Biblia egyik legértékesebb alkotásának tartják. Mivel próféta könyv, nagyon hasonló Ezékiel és Dániel próféták könyvéhez.

A Jelenések könyvének írója János apostol, aki Jézus tanítványaként munkálkodása utolsó idejében Kis-Ázsia gyülekezeteinek pásztora és vezetője volt... Domitíanus római császár uralkodásakor a legborzasztóbb keresztényüldözések idején Rómába hívatották. Halála ítélté forró olajba dobták. Krisztus azonban úgy megőrizte, hogy ellenségeinek csodálatára sértetlen maradt... Ezután már nem végezték ki.

Számúzték Patmosz kicsinyke, kopár gyümölcstelen, sziklás szigetére, közel Kis-Ázsia partjaihoz. Ha ma ellátogathatnánk oda, találnánk egy magas hegyormon épült, híressé vált kolostort, benne az egyházi irodalomba vágó, gazdag, keresztyén kéziratgyűjteménnyel. Ezt a kolostort Christodulos görög szerzetes alapította 1088-ban János emlékére, mivel itt töltötte száműzetésének napjait. Gyülekezeteitől elszakítva, csendes magányosságában itt írta meg a Jelenések könyvét a Domitíanus alatti, második keresztény üldözés idején 94-95-ben. Szaba-

dulása után nagyon hosszú időt élt, folytatta megszakított munkálkodását... A hagyomány szerint 110 évesen fejezte be életét, az apostolok közül egyedül természetes halállal.

Patmosz szigetén lélekben elragadtatva jelent meg neki Jézus Krisztus. Látására, - ő a legszeretettebb tanítványa, aki egykor a kébelén nyugodhatott,- most mennyei dicsőséges öltözetben meglátva - lábai elé esett, mint egy holt. Krisztus felemelte, megnyugtatta és megbízta azoknak a megírására „amiket látott és történni fognak.” Ezután János szemei előtt óriási képekben szakadatlanul vonulnak el a csodálatos mennyei jelenések. Látja, amik a menyben történnek, váltakozva az Isten haragjának a földre és lakosaira süjtött

rettenetes csapásaival. Látja a menyben, földön a sátáni antikrisztusi hatalmakkal folyó harcokat, majd a felettük aratott Krisztusnak végső győzelmét. Hallja a jelenéseket kísérő szózatokat, angyalok trombita harsogásait. Látja a feltámadást, az utolsó ítéletet. A szívet, lelket megrendítő látomások után megjelenik előtte az új ég és új föld, és végezetül”...miket szem nem látott,”- a mennyei Jeruzsálem tündöklő fényű képe...

A Jelenések Könyve teljes egészében prófécia a hét gyülekezetnek küldött levéllel együtt. Ezek nem csak az ázsiai gyülekezeteknek, hanem Krisztus összes gyülekezeteinek szólnak, minden korban az idők végéig. Erre utal a 7-es szám, a tökéletesség és szentség száma. Ugyanis a Szentírás a

számoknak rejtett értelme, szimbolikus jelentése van. A hát gyülekezet korabeli mivoltában egyenként benne van az egyháztörténelem minden korszakának a képe is, az első gyülekezettől kezdve az utolsóig.

Adjunk hálát Istennek mindazokért, amiket Jézus Krisztus kijelentései által János apostollal meglátogatott, ő pedig leírhatta. Úgy olvassuk tehát e drága könyvet, mint Krisztus nekünk küldött levelét. És benne mélyen elmerülve meghallhassuk személyén át a hozzánk szóló üzeneteit... Mert „Boldog, aki olvassa, és akik hallgatják a prófétálásnak beszédeit, és megtartják azokat, amelyek megírtak abban, mert az idő közel van.”- „Jövel Uram Jézus!”

Erdélyi Zoltán

Valamit mond néktek...

Jn 2,1-5

Anya és fia menyegzőn vesz részt a galileai Kánában. Jézus itt lép először a nyilvánosság elé, ekkor kezdi el tanítói szolgálatát. Az édesanya a fiához fordul. Csak annyit mond: nincs boruk. Mégis, benne van ebben minden. Az is: valamit tenni kellene. Mi a teendő? Segíts!

Vajon, miért éppen hozzá, Jézus-hoz fordul? Mert Mária tudja, felismeri, hogy Jézushoz fordulni soha nem üresjárat, soha nem értelmetlen cselekedet. Mária, ezzel a természetes, magától értetődő Jézushoz való odafordulásával egyfajta mintát közvetít számunkra. Egyszerű szavakkal ismereti a tényállást: nincs boruk. Egyszerű szavakkal és őszinte lélekkel fordulunk mi is Istenhez, a magunk hiányai- val. Ha a mi életünk kövedrei is üresen ásítognak: Uram, félek. Nincs erőm. Süllyedek. Jöjj közel!

Mária felismeri fiában a segíteni tudó Urat. Nem habozik, nem merül gondolataiba, hanem Jézus segítségét kéri. Mindeközben vállalja az elutasítás lehetőségét is, azt is, hogy Jézusnak esetleg más tervei, más elképzelései vannak. Emlékezzünk csak, az ézsaiási ígére: „a ti utaitok nem az én utaim.”

Mária tehát kér, odafordul. Hittell és alázattal teszi ezt. Ez a kérés annak néma kijelentése is egyben, hogy: te megteheted, te segíthetsz. Hiszen nemcsak fiamként, de Uramként is ismerlek téged.

Jézus azonban válaszában nem ígér semmit, nem mondja, hogy: igen, meg-

teszem, amire kérsz, légy csak nyugodt, mindent elrendezek. Mária hite mégsem rendül meg. Tudja, hogy Jézus a Krisztus, hogy jó helyen kopogtat, és azt is, hogy Jézusé a döntés.

Ezért hát nem sietteti, nem erőlteti, nem ismétli meg a kérést. Odahelyezi Isten kezébe az adott helyzetet, tudja, hogy a dolgok további alakulása már nem tőle függ. Eközben azonban valami mást is tesz: arra inti a szolgálókat,

Simon András grafikája

hogy azt tegyék, amit Jézus mond. Csak Őt követve, az önátadás, az odafordulás állapotában derülhet ki igazán, hogy milyen ez a Krisztussal való közös út.

„Valamit mond néktek, megtegyétek.” Mária Krisztus-ismerőből Krisztus-hirdetővé lép elő. Hiszen Jézus mutat, Jézus-hoz hív. Azt mondja: érdemes Reá bíznotok a dolgokat. Még senki sem ismeri, még nem látják Jézus

szolgálatát, de az édesanya már Krisztushoz hív. Az első tanítvány ő, az első, aki Krisztusról beszél. Az első, aki azt mondja Róla: Ő megteheti!

Eddig ezt nem oszthatta meg másal. Tanítványi szavainak és édesanyai büszkeségének hallgatást kellett parancsoljon, évtizedeken keresztül. De most elérkezett az idő: Krisztusról beszélni. „Őt kövessétek, őrá figyeljétek.”

Mónikát, Ágoston egyházatya édesanyját az imádkozó anya példaként szoktuk említeni. Aki nem elégszik meg azzal, hogy legidősebb gyermeke tehetséges és nagyszerű pályát futott be, hanem könyörög: „Uram, mentsd meg a fiamat a pusztulástól, segíts neki, hogy keresztyénné legyen!” Mónika mégis tele van félelemmel és kétségbeeséssel, mert azt kellett látnia, hogy fia egyre mélyebbre süllyed a nagyvilági életben. Kétségei támadnak: „Vajon Isten nem hallgatta meg az imáimat? Megtagadja tőlem áldását?” Mónikát a lelkigondozója azzal bátorítja: ne álljon meg az imádkozás útján, ne essen kétségbe, mert nem veszhet el az a fiú, akiért ennyi könnyet ejtettek. Jóval később, immár hithű keresztyénként, Ágoston hálás szívvel mond köszönetet az anyai könnyekért és imádságokért.

Ez a nekünk jutott köteletség. Köszönetet rebegni naponta, s Anyák napján kiemelten is. Akár a magunk, akár a költő, Dsida Jenő szavaival: „Áldd meg édesanyám járását-kelését, / Áldd meg könnyhullatását, áldd meg

szenvedését! / Áldd meg imádságát, melyben el nem fárad, / Áldd meg két kezeddél az Édesanyámat!”

Kálvin János a gyülekezetet az édesanyához hasonlította, aki az élet szolgálatában elfárad, de Isten kegyelméből mindig megújul. Tudjunk hálát

adni, az értünk szüntelen megújuló édesanyáért. Az imádságos szívű, könnyet hullató Mónikáért. Akik abból a sok mindenből, amit meg akarnak adni számunkra, az Isten közelségét sem hagyják ki. Akik nem Istent rejtegető, nem Istent felejtő édesanyák,

hanem gyermekük lelki üdvösségéért is imádságos felelősséget éreznek. Akik éppen ezért imádkozni is tanítanak, és templomba járni. Akik Máriaként hívnak fel Krisztus-követésre: valamit mond néktek, megtegyétek.

Fábián Tibor

Szlovákiai Református Keresztyén Nőszövetség – Országos Konferencia Deregnő

2014. április 27-én, délután 15:00 órai kezdettel tartotta meg a Nőszövetség országos tavaszi konferenciáját, amelynek meghívott vendégei és előadói Pocsainé Dr. Eperjesi Eszter, a Sáros-

pataki Református Kollégium Múzeumának igazgatója, és Rádayné Bodnár Katalin, a múzeum textil-restaurátora voltak.

A nyitóáhitat szolgálatát Pocsainé Dr. Eperjesi Eszter végezte, majd pedig az országos elnök, Porubán Fülöp Angéla és az országos titkár, Györky Szilva köszöntötte a jelenlevőket, akik az Ungi-, Zempléni- és Abauj-tornai Egyházmegyékből és a magyarországi Bejczy Mária Nőszövetség Makkoshotykáról tisztelték meg jelenlétükkel a rendezvényt.

Pocsainé Dr. Eperjesi Eszter előadása az Úrihímzéses úrasztali terítők történetének bemutatásával kezdődött, és beszédében rámutatott a történelmi nagyasszonyokra, akik kézimunka-köröket hoztak létre, a fiatal nemes lányokat tanítva az úrihímzés művészetére, amellyel nem csupán otthonaikat, kelengyjüket, hanem templomainkat is díszítették.

A következő előadást, Rádayné Bodnár Katalin, a múzeum textil-restaurátora tartotta az Úrihímzéses úrasztali terítők kikészítéséről és színezéséről. Előadásában bemutatta azokat a természetes alapanyagokat, amelyekkel a szintetikus festékek megjelenéséig, a textiliákat festették, pácolták, és tartósi-

tották. Továbbá, ismertette a színek és motívumok szimbolikáját, amelyek szinte minden egyes terítőt egyedivé tesznek, hiszen az asszonyok, lányok gyakran a virágok és más motívumok jelképeivel egy egész család történetét is behímezték terítőikbe. Mindkét előadást fényképes dokumentáció követte, ill. Rádayné Bodnár Katalin rövid bemutatott néhány természetes festőanyagot, és nagy vonalakban ismertette a kézzel készített himzőszálak technikáját.

Az előadások után kezdetét vette a közgyűlés, amely során Porubán Fülöp Angéla elnök tájékoztatta a jelenlevőket a 2014-es év Nőszövetségre váró feladatairól, amelyek legfőbb pontja a Kárpát-medencei Imanapi konferencia. Emlékeztetőül mondta el, hogy a Kárpát-medencei református nőszövetségek közös egyezménye során, évente elkészül egy közös imanapi füzet valamint CD, amelyen az imanapot előkészítő nőszövetség tájékgységét, nevezetességeit, kulturális és nemzeti öröksé-

gét mutatja be, így hozván egymáshoz közelebb a református asszonyokat, s rajtuk keresztül a gyülekezeteket. Ez éven a Szlovákiai Református Keresztyén Nőszövetségre vár ez a feladat, amely nem csupán az ismertető füzet és CD elkészítéséből áll, hanem a kárpát-medencei nőszövetségének képviselői egy közös, négy napos imanapi előkészítő konferencián vesznek részt, amely, terveink szerint ez év szeptemberében valósul meg.

Az elnök ezután tájékoztatta a jelenlevőket, hogy az országos nőszövetségi vezetőség 5 éves mandátuma 2014-ben lejár, ezért az év novemberében tisztújításra kerül majd sor.

A közgyűlés végeztével, a vendégek szeretetvendégségen vettek részt, mielőtt mindenki lassan hazatért otthonába, emlékekkel gazdagon.

A deregnői nőszövetségi tagok vendéglátó szeretetéért, az előadók igényes előadásáért, és minden megjelent vendégért legyen Istené a dicsőség.

Györky Szilvia

Hazajáró

Egy műsor, amely segít megismernünk a valamikori Magyarország hatalmas területeit, természeti szépségeit, csodálatos városait. Erősít nemzeti önbecsülésünkben és a nemzeti nagyság helyes megélésében. A sorozat eddigi adásait nézve rádöbbenhetünk arra, hogy a magyarság nem barbár hódító volt a Kárpát-medencében, ahogy azt néhány szomszéd nép ál-tudósai elhitetni akarják, hanem az a nép, amelyiknek nem csak államot sikerült alapítani, hanem tatár, török, német és más hódítók ellenére sikerült újraépíteni. Népünk megmaradása nem jelentette a velünk együtt élők asszimilálását, hanem olyan nemzet kialakulását sem akadályozta, mint a mai szlovákság. A kiváló fiatal alkotócsoport fáradhatatlanul járja a haza útjait a Magas Tátrától Dalmáciáig, hogy mi, akik nemzeti kisebbségként különböző országokban élünk magyarként eredményesebben állhassunk ellen a beolvasztási kísérleteknek. Legyen hála Istennek a film alkotóiért, s Ő tegye eredményessé munkájukat.

CsL

Izrael – Ország? Nemzet? Gyülekezet?

Benjamin

Benjamin, Jákób legkisebb fia és Izrael egy kis törzsének őstya. A törzsek közötti kapcsolatban központi szerepet játszott.

Benjamin a nemzedékek közötti kapcsolatokat szimbolizálja. Két alapvető dologban különbözik testvéreitől. Ő Jákóbnak az a gyermeke, aki már Izrael földjén született és ezért őshonos (Sabre), aminek történelmi szempontból nagy jelentősége van. A második, hogy nevét Jákóbtól kapja, mivel anyja az ő születésekor meghal, s halála előtt Ben Oni nak nevezi. Jákób aztán Benaminnak, azaz a „a jobb kezem fiának” nevezi. Azokban az években, amikor József és testvérei között óriási feszültségek voltak, ő nem kapcsolódott egyik félhez sem. Benjamin akkor kerül előtérbe, amikor József, mint a fáraó jobb keze, találkozik az élelemért Egyiptomba érkező testvéreivel. A családi válság idején, a megegyezés létrejöttében vezető szerepe van, s végül békességre jut a testvéri közösség.

A pusztai vándorlás időszakában Benjamin József törzsével együtt vándorolt úgy mint Efraim és Manassé. Ez azt jelentette, hogy Jákób kedves feleségének, Rachelnek leszármazottai külön csoportot alkottak. Jákób áldása ragadozóként jellemzi a legkisebb fiút, aki nem késlekedik elpusztítani azt, aki útját áll-

Dávid tornya - Jeruzsálem

ja. A honfoglalás idején Efraim és Manassé között kap örökséget. Szállásterülete Samária hegyei és Jeruzsálem északi része, valamint a Jordán folyó keleti és a tenger nyugati partvidéke között van.

A Birák könyve 19. Részében arról tudósít, hogy benjáminiták megerőszakoltak egy asszonyt. A Gibeában történtek egyértelmű támadást jelentettek Izrael erkölcsi értékrendje ellen. A többi törzs felszólította a vétkes törzs vezetőit a tettesek kiadására. A törzs vezetői inkább a törzsi összefogást helyezték az igazságszolgáltatással szembe, s ennek eredményeként konfliktushelyzet alakult ki köztük és a többi törzs között. Az első összecsapásban Benjamin kis törzse legyőzte a többi törzs seregét, de később szinte megsemmisítő vereséget szenvedtek. Maguknak a győzteseknek kellett megszervezniük Benjamin törzsének megmentését. Aw (augusztus) hónap 15. napján megengedték a törzs férfiainak, hogy feleséget válasszanak más törzsek leányai közül. Később ebből fejlődött ki a zsidó szerelem ünnep, amikor a fehérbe öltözött leányok a szőlőhegyeken jövődóbeli férjüket keresték. Ebből a törzsből származott Saul, Izrael első királya is. Elsősorban egy vezér volt, akit stratégiai és katonai képességei alapján választottak ki. Csakis egy benjáminita tud e veszélyes amálakitákkal szembeszállni. Sámuel megbízása alapján Saul hadba vonul, de küldetését nem tudja teljesen véghezvinni. Végül trónját is elveszíti. Az amálékik pedig nemzedékek során át veszélyt jelentenek Izrael népére. A zsidó hagyomány szerint, amikor egy ősellenség támad Izraelre, mindig jön valaki Benjamin törzséből, aki megmenti a népet. Eszter könyvében az amáléki Haman akarja elpusztítani a zsidókat. Ellene Mordechai lép fel, aki Benjamin törzséből származik. Ami nem sikerült Saulnal, azt Modechai viszi véghez. A törzs központi szerepének következménye, hogy a templom is az ő területükön épül fel.

*Dr. Avschalom Kapach, Israel Heute
ford. Cs. L.*

A Kárpát-medence Reformátussága

Református Egység Fesztiváll

Kedves Testvérek!

Amint arról már a református médiumokból értesülhettek, május 24-én Debrecenben adunk hálát a Magyar Református Egyház 5 évvel ezelőtt elfogadott közös alkotmányáért – a Kárpát-medencei református egység megerősítéséért –, és egész napos fesztivál keretében ünnepeljük meg közösségünket, teszünk biznyságot a társadalomért végzett szolgálatunkról. A hálaadó ünnepre szeretettel várjuk a Magyar Református Egyház részegyházainak minden gyülekezetét, intézményét, egyháztagját.

A következőkben a Református Egység Fesztivállal kapcsolatos néhány tudnivalóról adunk rövid tájékoztatást.

A fesztivál programjai és helyszínei

A fesztivál május 24-én szombaton 10 órakor a debreceni Nagytemplom előtt, a Kossuth téren felállított Nagyszínpadon köszöntésekkel és egy rövid, az elmúlt 5 évre visszatekintő megemlékezéssel kezdődik. A megnyitót követően, kb. 10.40-től kulturális programokra, és az egyház szolgálatának bemutatására kerül sor.

Az eseményt 16 órától, szintén a Nagytemplom előtt, úrvacsorás hálaadó istentisztelet zárja. Az istentisztelet után a távolról érkezőket útnak eresztjük, akik azonban még tudnak maradni, azok – némi technikai szünetet követően – a Nagyszínpadon még Mészáros János Elek előadását, valamint a kolozsvári Farkas utcai egyházközség fiataljainak Légy jó mindhalál című musicaljét hallgathatják meg.

A megnyitót követően a debreceni Déry Múzeum (kb. 150 m-re a Nagytemplomtól) előtti téren felállított kisszínpadon az egyházkerületek által javasolt zenei és színházi előadásokra kerül sor. A kisszínpaddal felváltva működik a Nagytemplom előtti nagyszínpad, ahol a nap folyamán nagyszabású zenei és egyéb kulturális programok kerülnek színre, így a résztvevőknek nem kell egy nagy program-kavalkádban elveszni. A Nagyszínpadon az istentiszteletet megelőzően 15.15-től - külön erre az eseményre összeállított - egyesített kórus előadása lesz látható, hallható. Az ő szolgálatuk, és a velük való közös éneklés készít majd minket az istentiszteleten való részvételre.

A nap folyamán két kerekasztal beszélgetés is lesz a Református Kollégium Dísztermében, egy püspöki kerekasztal az egyház és a társadalom aktuális kérdéseiről, illetve egy, az egyház jövőjével és a református identitás kérdéseivel foglalkozó beszélgetés. Az egyházzenei programok, ill. a találkozó lehetőséget biztosít néhány kórus és zenekar bemutatkozására is, az ő programjaikat a Nagytemplomban és – a Kossuth tér másik végén – a Kistemplomban hallgathatja meg a közönség. A Kistemplomban a kóruskoncertek mellett egész nap lehetőséget kínálunk az elcsendesedésre, a különböző napszakokban liturgikus formában is.

A fesztivál egy meghatározó programja az egyház szolgálatának az emberi élet egyes szakaszaihoz kapcsoló bemutatása. A Kossuth tér közepén felállított sátrakban az érdeklődők egy-egy kiragadott példán keresztül megismerhetik a Magyar Református Egyháznak az emberi életet átfogó szolgálatát. Egy másik közös és elhagyhatatlan eleme minden ilyen találkozóknak, az ún. lehetőségek piaca, ahol különböző szervezetek, alkotók, kiadók mutatkoznak be.

A találkozó előzetesen jelentkezése alapján is – széleskörű tájékoztatás várható, a záró istentiszteletet az MTV másnap, május 25-én felvételtől sugározza majd. A részletes és

folyamatosan frissülő programot a <http://reformatus.hu/vilagtalalkozo/> oldalon találhatják meg.

Az utazással, a részvétellel kapcsolatos gyakorlati tudnivalók

Nagyobb létszámú csoportok esetén közös utazás szervezésére van lehetőség. Kérjük, hogy amennyiben többen, busszal érkeznek, akkor feltétlenül vegyék fel a kapcsolatot egyházkerületük Püspöki Hivatalával, és jelezzék, hogy hány fő és hány busszal érkezik.

Az egyénileg érkezőknek nem szükséges a Püspök Hivatalokban jelentkezniük.

A busszal érkező csoportok május közepén részletes írásos tájékoztatást kapnak arról, hogy milyen útvonalon a legcélszerűbb megközelíteni Debrecenben azt a helyszínt, ahol biztonságos körülmények között ki lehet szállni a járműből. Az előre bejelentett, regisztrált buszok számára térítésmentes parkolási lehetőséget biztosítunk, továbbá megkülönböztető jelzést küldünk a Püspöki Hivatalokon keresztül.

Az gépjárművel érkezők figyelmét felhívjuk arra, hogy Debrecenben szombaton 14.30-ig parkolás díjat kell fizetni, és tekintettel a belváros zsúfoltságára, a szervezők számukra nem tudnak parkoló helyet biztosítani. Ezért kérjük, lehetőség szerint előzetesen tájékozódjanak, illetve a parkolásnál figyeljenek, hogy csak a kijelölt parkolóhelyeken várakozzanak.

A fesztivál helyszínére való érkezéskor a résztvevők egy karszalagot kapnak, ez a mellett, hogy emlékül szolgál a találkozóról, megkönnyíti az egymással való ismerkedést, és arra is lehetőséget biztosít, hogy a fesztivál területén, továbbá a környező utcákban található éttermekben kedvezményes áru ételhez, italhoz jussanak. Tekintettel a rendezvény nagyságára és a résztvevők várható nagy létszámára, ingyenes érkezést nem áll módunkban biztosítani.

A rendezvényhez kapcsolódóan központi szállás biztosítására és szállás szervezésére nincs lehetőség, azonban a debreceni Tourinform irodával való együttműködésünknek köszönhetően a www.iranydebrecen.hu honlapon található néhány olyan szálláshely, amely korlátozott számban, mérsékelt áron lehetőséget tud biztosítani a szállást igénylőknek. Javasoljuk ugyanakkor a messzebről érkezőknek, hogy a debreceni, Debrecen környéki, esetleg a Királyhágómelléki Református Egyházkerület közeli gyülekezeteivel felvéve a kapcsolatot próbáljanak az elszállásoláshoz segítséget kérni.

A tér több pontján pihenőszigeteket alakítunk ki – valamint nyitva áll a Nagytemplom és a Kistemplom is –, ahol székekre, padokra leülve lehet majd „megállni” és elcsendesedni a fesztivál forgatagában.

Szeretettel várjuk Mindannyiukat erre a találkozásra és ünnepre, bízva abban, hogy ez az alkalom is segíti majd közösségünk megélését és bátorítólag, lelkesítőleg hathat szolgálatunkra.

További kérdéseikkel egyházkerületük Püspöki Hivatalát kereshetik, illetve szeretettel várjuk észrevételeiket, kérdéseiket az egysegfesztival@reformatus.hu címre.

Budapest, 2014. április 30.

A Zsinat Elnöksége megbízásából, Testvéri köszöntéssel:

Tarr Zoltán, zsinati tanácsos

Kétszáz éve született a Szózat megzenesítője

Egressy Béni 1814. április 21-én született Sajókazincon, amely település napjaiban Kazincbarcika része.

Édesapja, Egressy Pál református lelképásztorként szolgált itt 1809 és 1816 között, ahol Egressy Bénit 1814. április 28-án keresztelték meg. Édesapja fiú gyermekeit lelképásztornak szánta, akik közül egyedül Pál fia választotta a lelkészi hivatást, Gábor a XIX. század első felének ünnepelt színésze, Béni pedig zeneszerző, zenekari igazgató lett.

Béni, amint testvérei is, előbb a miskolci, majd a sárospataki református gimnáziumban tanult. A „pataki iskolában” már megmutatkoztak igazi talentumai, magyar irodalomból és ze-

néből is „bene” minősítést kapott. A kollégium énekarában is részt vett, ahol tenor szólókat énekelt.

Édesapja 1831-ben bekövetkezett halála után, megfelelő anyagi támogatás hiányában, a kénytelen volt abbahagyni a tanulást, és segédtanítói állást vállalt a mezőcsáti, majd a szépsi elemi iskolában.

Testvére, Egressy Gábor ösztönzésére 1833 őszén színésznek szegődött. Az első színlap, amelyen Béni neve is megjelent egy 1834. április 23-i előadáshoz készült. A mű Baurmfeld: „Könnyelműség szerelemből” című négyfelvonásos vígjáték volt, amelyben Fridrik szerepét játszotta.

Egressy Béni 1843-ban zenésítette meg Vörösmarty Mihály 1836-ban írt Szózat című versét. A művet a Nemzeti Színházban ismerhette meg a közönség, amelyről a reformkor kedvelt újságja, a Honderű, ezekkel a szavakkal

tudósított: „Vörösmarty Szózatára készített legjobb népdalra kitett 20 arany jutalom odaítélése, minden zugaiban megtölté nézővel színházunkat. A nyertes Egressy Béni lón, kinek is a jutalom a nézőség előtt ünnepélyesen átadatott.”

A művész részt vett az 1848-1849-es szabadságharcban. A Kápolna község mellett vívott csatában megsebesült. Felépülvén sérüléséből a komáromi erőd védője volt. Az itteni harcok között szerezte lelkesítő művét, a „Fel, fel vitézek a csatára” kezdetű Klapka-indulót.

Élete vége felé műveinek egy részét a Nemzeti Múzeumnak adományozta, köztük zsoltafeldolgozását, amelynek a következő címet adta: „Éneklést kezdő melódiák és dicséretes miként a helvét hitvallású magyar egyházban énekelik. Orgonára tette Egressy Béni Ónodban 1849.”

1851. július 17-én hunyt el tüdőbajban. Temetésén Török Pál (1808-1883), a Pesti Református Egyházközség lelképásztora szolgált. Sírja a Fiumei úti temető művészcsoportjában található.

Millitsits Máté - reformatus.hu

Minden nap ajándék

Az Ember elment a Bölcsshöz:

- Álmodt láttam, de sehogy sem tudok rájönni, mi az értelme.

Kérlek, segíts rajtam!

- Hallgatlak - bölintott a Bölcs.

- Az utcán mentem, a mi utcánkban, ahol minden nap járok.

Olyan is volt álomban, mint egyébként; nem volt semmiféle változás rajta, csak annyi, hogy nagy szürke göröngyökkel volt tele a járda. Amikor megrúgtam az egyiket, rájöttem, hogy ezek nem göröngyök, hanem kövek. Egyet zsebre vágtam, hogy megmutassam a Barátomnak, akihez indultam.

Amikor elővettem, kettévált a kezemben. Belül szikrázó, tiszta ragyogású volt. Azonnal tudtam (bár nem értek hozzá), hogy ez GYÉMÁNT! Rohantunk az ékszerészhez, de közben telepakoltuk a zsebeinket a csúnya, szürke kövekkel, hátha... Az ékszerész vágta, csiszolta a kettévált követ, végül fel is mutatta, hadd lássuk mi is, hogy sziporkázik:

- Még soha nem találkoztam ilyen nagy és tiszta gyémánttal - lelkesedtem.

Kipakoltam a sok egyforma szürke követ. Ő bizalmatlanul nézte a sötétlő halmot, majd legyőzve utálkozását, egyet megfogott és vijjogó gépével kettévágta. Smaragd volt. A következő rubin, utána valami csodaszámba menő ritkaság, és aztán így végig. Felfoghatatlan kincs feküdt előttem, szikrázott, tündökölt ezerféle színben, a belsejükben rejtőző érték. Én pedig döbbenetemben felébredtem. De nem tudok szabadulni az álomtól. Mondd, mit jelenthet?

- A szürke kövek a MINDENNAPJAJD, Barátom! Éppen ideje, hogy felfedezd: valóságos kincseshánya a mindennapok sokasága. Dolgozni kell rajtuk, az igaz, de ha jól megmunkálod őket, gazdagabb leszel mindenkinél. Már reggel vedd kezvedbe napodat, hogy megláthasd benne a hűség gyémántját, a bizakodás smaragdját, a szeretet rubinszínű áldozatosságát...

Mától kezdve soha nem beszélhetsz "szürke hétköznapokról", hiszen láttad, mi rejlik bennük!

KERESSÜK MEG A BIBLIÁBAN!

1. "És ne hamisan az én nevemre, mert a te Istenednek nevéért. Én vagyok az Úr" (3Mózes 19,..)
2. "Mert jobb a a drágagyöngyöknél; és semmi ehhez egyenlők nem lehetnek." (Példabeszédek 8,..)
3. "Én azt mondtam: Uram nekem, gyógyítsd meg lelkemet, mert vétkeztem ellened!" (Zsoltárok 41,..)
4. "És monda nekem: fia! eredj, menj el az Izráel házához, és az én szavaimmal nékik." (Ezékiel 3,..)
5. "Akkor az lelke reád fog szállani, és velök együtt fogsz, és más emberré leszel." (1Sámuel 10,..)
6. "Ti engem így hívtok: és Uram. És jól mondjátok, mert az vagyok." (János evangéliuma 13,..)
7. "Ezenképen ti is, hogy meghaltatok a bűnnek, de éltek az a mi Urunk Jézus Krisztusban." (Rómabeliekhez 6,..)
8. "Ez az a , melyet kötök velök ama napok után, mondja az Úr: Adom az én törvényemet az ő , és az ő elméjökbe írom be azokat," (Zsidókhoz 10,..)
9. "..... magatokra, hogy el ne veszítsük, a mit munkáltunk, hanem jutalmat nyerjünk." (2János lev. ..)
10. "Ímé eljövök tartsd meg a mi nálad van, hogy el ne vegye a te koronádat." (Jelenések 3,..)

A Károli Gáspár-fordítású Biblia alapján a rejtvényt összeállította: Györky Szilvia, Alsómihályi
A megfejtéseket 2014. július 20-ig lehet beküldeni Szerkesztőségünk címére:
Református Újság Szerkesztősége, Hlavná 216. 076 74 Draňov.

MEGFEJTŐK: **Ágcsernyő:** Kosztyu Péterné; **Áj:** Barta Irén; **Alsólánc:** özv. Szitás Béláné; **Barsvárad:** Bertók Istvánné; **Bátorkeszi:** Kis Sarolta, özv. Varga Béláné; **Berzete:** Szanko Mónika; **Bodrogszerdahely:** Kiss Magdaléna, Kiss Petronela, Lázár Mihályné, özv. Taskovics Lászlóné, Visnyai Ilona; **Borzova:** Mezei Margit; **Csécs:** Jakab Erika, Szaniszló Jolán; **Ersekkéty:** özv. Földi Jenőné; **Farnad:** Baka Andrásné; **Fél:** özv. Demény Lajosné, Szalay Ferencné; **Felsőlánc:** Komjátó Istvánné, Nagy Zsuzsa, özv. György Ferencné; **Garamsalló:** özv. Zsigmond Istvánné; **Gömörhorka:** Szabari Erzsébet; **Harmac:** Faragó Irén; **Imreg:** Csernyánszky Erzsébet; **Kassa:** Szakál Róbert, Végvári Zoltánné; **Királyhelme:** Bók Zoltánné, Kulcsár Eleonóra; **Kisgérés:** Rácz Júlia; **Kiskövesd:** özv. Visnyai Sándorné; **Kisújhely:** Kaskó János; **Komárom:** özv. Tóth Jánosné; **Komárom:** Bajcsi Márta; **Kulcsod:** Halgas Ildikó; **Ladmóc:** Vida Boglárka; **Lelesz:** Papp Lászlóné; **Léva:** Palásti Aranka; **Lúcska:** Szabó Gyuláné; **Marcelháza:** Pinke Júlia; **Migléc:** Farkas Ágnes, özv. Gálffy Gusztávné, Pataky Bertalanné, Stefán Norbert; **Nagybalog:** Tóth Katalin; **Nagyida:** Csáji Istvánné, Rontó Gabriella, Timár Mátyás; **Nagykövesd:** Kiss Erzsébet, Lipán Márta, özv. Pósa Istvánné, Szemán Jüzsefné; **Nagygye:** Családi Irén; **Nagyöved:** Fazekas Lajosné; **Nagysalló:** Kakas Sándor, özv. Kovács Lajosné; **Nagyvárkony:** Pál Éva; **Negyed:** Farkas Irma, özv. Józsa Andrásné; **Nyírágó:** Veress Vilmos; **Örös:** Egri Klára, Lukács Tamara, Rácz Éva, Rigó Katalin; **Reste:** ing. Damko Valéria, özv. Kövesdi Jánosné; **Réte:** ifj. Szalay Róbert, Macsicza János, özv. Sándor Józsefné, özv. Szloboda Elemérné, Szabó Ildikó; **Rozsnyó:** Kovács Zoltánné; **Szadalmás:** Kardos Béláné; **Szalóc:** Hurák Éva; **Szeszta:** Szaniszló Judit; **Szina:** Eröss Erzsébet; **Tiszacsernyő:** Galambos Katalin, Galambos Zoltánné, özv. Kiss Margit; **Töhöl:** Császár Viola; **Tornagörgő:** Körtvély Péter; **Tornalja:** Mgr. Schiller Mária; **Újlót:** Tildi Rozália; **Zemplén:** Sütő Zsuzsa; **Zétény:** Kendi Zsuzsanna
NYERTESEK: Eröss Erzsébet - Szina, Kis Sarolta - Bátorkeszi, Faragó Irén - Harmac, özv. Józsa Andrásné - Negyed, özv. Szloboda Elemérné - Réte, Kiss Petronela - Bodrogszerdahely

A megerősítésről

"A ti munkátok nem hiabavaló az Urban." (1Kor 15:58)

"Bezzeg, az én időmben..." - halljuk ezt sokszor a szülőktől, nagyszülőktől, amikor arról panaszkodunk, hogy nehéz megtanulni a kiadott káté-kérdéseket. Halljuk a történeteket arról, hogy bizony, hideg padon ülve kellett 'bemagolni' a tananyagot, és micsoda szégyen volt, ha valaki nem tudta megtanulni a kérdésekre a válaszokat. Unalomig ismerjük már

az 'akkoriban egészen másképpen volt minden'... kezdetű mondatokat.

És persze, mi is készen állunk a válasszal: de most most van, most minden megváltozott, haladni kell a korrallal, ami régen volt, elmúlt és még sorolhatnám.

Egy dologban igazat kell adnunk a szüleinknek és nagyszüleinknek: akkori-

ban, tényleg más volt minden. Az emberek sokkal komolyabban élték meg a közösség összetartó erejét. A gyülekezet, a templom tényleg az élet szerves része volt. Vannak olyan gyülekezetek, ahol éppen a háború után tönkretett templom újrakiépítése kovácsolta össze a fiatalokat és időseket. Volt, ahol egyedül a parókia

udvarán lehetett egy jót focizni hittan előtt, és persze, hogy az oda- és visszavezető utat is közösen tették meg az akkori gyerekek. Útközben sok érdekes dolog történt velük, és életre szóló barátságok alakultak ki közöttük. És ott volt a konfirmáció. Egészen mást jelentett akkor, mint most.

Vagyis, éppenséggel, ugyanazt.

A konfirmáció azt jelenti, megerősítés. Református egyházunk rendje szerint, ezzel válik a gyerek a gyülekezet felnőtt, felelős tagjává, és részesülhet az Úrvacsorában.

Tulajdonképpen, itt látszik a lényeges különbség az 'akkor' és 'most' között.

'Akkor' a felnőtté válás egy komoly határkő volt az életben. A 'gyerek' egyszerre odaállhatott a felnőttek közé. Felelősnek, részesnek érezte magát. 'Akkor' a ház körüli munkákban nagyobb részt, felelősséget bíztak rá. A konfirmáció büszkeséggel töltötte el az 'akkori' fiatalokat. Ha megkérdezték a mostani nagy- és dédszülőket, mind a mai napig el tudják mondani, mely káté-kérdéseket tanulták be a konfirmációra. Szórol-szóra. Döbbenetes, de így van.

És akkor nézzünk a 'most'-ra. 'Most' sokkal nagyobbak a különbségek a családok között. 'Most' a közösség építése helyett mindenki kivételes akar lenni, különbözni a másiktól valamiben. 'Most' a templomjavításokat megbízott cégek végzik, ritkán fognak össze kicsik és idősek úgy, mint azelőtt. 'Most' a parókia udvara idegen, a hittan pedig a tanítási órák után kap csak helyett, amikor mindenki fáradt már, és menne már haz. A számítógéphez, tévéműsorhoz. 'Most', ha jön a hétvége, fáradtak vagyunk, pihennénk,

és a káté egyre inkább nyüggé válik.

A konfirmáció 'most' is ugyanazt jelenti, mint régen. Egyfajta átlépést jelent a félig-kamaszkorból a teljes kamaszkorba, egy kis mérőldkő a felnőtté válás útján.

Kérdéses azonban, hogyan látjuk a felnőtté válást. Hittanosokkal beszélgetve, gyakran azt a választ kapom: ha felnőtt leszek, ezt sem, azt sem kell csinálnom, szabad leszek, szabadon dönthetek, nem szól bele senki, mit csinálok...

Látjuk a különbséget az 'akkor' és 'most' között? A konfirmációt ma sokkal inkább a kötöttségektől való szabadulásként tekintjük, igaz? Ezután már senki nem kötelezhet arra, hogy hittanra, ifi-közösségbe járjak. Senki nem kötelezhet a templomi istentiszteletek látogatására. Senki nem szólhat rám, hogy miért nem veszek részt a gyülekezeti életben. Konfirmáció utánam van, kész, most már hagyjanak békén!

De... mi van akkor, ha Isten komolyan vette a konfirmációs ígéretünket? Mi van akkor, ha ebben a bizonytalan világban Ő, Isten az egyetlen, aki biztos? Aki tényleg feláldozott mindent, az Ő egyetlen Fiát is odaadta értünk?

... és mi van akkor, ha minden, de tényleg, igazán MINDEN igaz, ami meg van írva a Bibliában? Nemcsak a múltból, hanem a jövőnkét illetően is? Ha egyszerűen értelmet nyer mindaz, amit tanultunk, de nem hittünk? Mi van akkor, ha arra eszmélünk, hogy családjunkat kivéve, a gyülekezet, a templom az egyetlen hely, ahol tényleg komolyan vesznek minket? Ahol nem a teljesítményünk és jegyeink szerint kapunk dicséretet? Ahol nem számít, hogyan nézünk

ki, mennyire 'trendi' a ruhánk, és hogy van-e tablet-ünk, mp3-as vagy -4-esünk, érintőképernyős telefonunk, márkás laptopunk, házimozink...?

Te hogyan készülsz a konfirmációra? Számodra jelent-e valami többet is annál, mint azt, hogy előtte nagy a félelem, és utána pedig ott a sok ajándék? Érzed-e, milyen hatalmas lépést teszel meg azelőtte és utána között?

Olyan jó volna, ha megértenénk, a megerősítés, konfirmáció, nemcsak arról szól, hogy a gyülekezetben ezután mi is magunkhoz vehetjük az Úrvacsorát, hanem arról is, hogy Isten is megerősíti azt az ígéretet, amelyet kereszteléskor tett: *"Ne félj, mert megváltottalak! Neveden szólítottalak, enyém vagy!"* (Ézsaiás 43:1)

Györky Sz.

REFORMÁTUS
Újság

Gyülekezeti tájékoztató

Kiadja a Lónyay Gábor Polgári Társulás
– igazgató Csonka László

Terjeszti a Deregnő-i Református Keresztény Gyülekezet

Szerkesztőség:
főszerkesztő - Fülöp Sándor,
szerkesztők - Režić Annamária, Kraus Viktor
kárpatmedencei tudósítók:
Fábián Tibor, Szenn Péter
Felelős szerkesztő: Györky Szilvia
Nyomja: Györky Marián - MS PRINT

Szerkesztőség címe:
076 74 Drahňov-Deregnő 216,
Tel.: 056/639 53 96, Mobil: 0908 035 094,
E-mail: ladislavcsoma@gmail.com
vagy csomalaszlo@centrum.sk

Rejtvény

1. A könyvek könyve.
 2. Istentisztelet végén hangzik el.
 3. Itt tartjuk az istentiszteletet.
 4. Jézus halálának jelképe.
 5. Itt tanulunk Istenről.
 6. Jézus legnagyobb tette.
 7. Ezáltal beszélgetünk Istennel.
 8. Erre is feljogosít a konfirmáció.
 9. Ezt éljük meg Jézussal az Úrvacsora során.
 10. Általában ennyi alkalommal van Úrvacsora-osztás egyházunkban.
 11. Az imádság végén mondjuk.
 12. Ezt győzte le Jézus.
 13. Ez lesz belőled, ha ,nagy' leszel.
 14. Ezt adja Isten az őszinte bűnbánat után.
- A rejtvény megfejtését a Szerkesztőség címére lehet beküldeni, 2014. június 20-ig: Református Újság Szerkesztősége, Hlavná 216. Drahňov 07674.
- FIGYELEM: Csak az újságból kivágott, eredeti rejtvényt tudjuk elfogadni.

